

Ejendomme og lign., skulde til Kommunen svare efter Omstændighederne $\frac{2}{3}$ eller fuld Skat.

Det derom nedsatte Udvalg, der afgav sin Betænkning den 29de Februar 1872, erklærede sig „enigt i den Grundtanke, hvorpaa Lovforslaget hviler“, men delte sig med Hensyn til Gennemførelsen i 3 Mindretal, der hvert fremsatte sit Lovforslag. Med Hensyn til Stedet for Skatteansættelsen for den Stathder, der havde fast Ophold i een Kommune, og Næring, Embede eller fast Ejendom i en anden, stemte dog alle tre Forslag overens deri, at Opgørelsen af den skattepligtiges Indtægter skulde foretages i Opholdskommunen, men saaledes, at de Indtægter, han havde i en anden Kommune af Næring, Embede eller fast Ejendom, beregnedes med de Beløb, hvortil disse Indtægter ansattes i denne anden Kommune.

Udvalgets 3 Lovforslag fremsattes dog kun til Drøftelse, ikke som Genstand for Afstemning. Som saadan foreslog Udvalget enstemmig en Dagsorden, hvori Regeringen opfordredes til at forelægge et Lovforslag om den kommunale Beskatning, omfattende alle Landets Kommuner og udgaende fra den Grundsatning, „at den personlige Skatteydelses Størrelse bør være afhængig af Personernes Indtægt, Formue og Vejlighed at den enkelte Skattebidrag ikke alene kommer hans Opholdskommune til gode, men ogsaa andre Kommuner, for saa vidt han der driver Næring, beklæder Embede eller har Indtægter af fast Ejendom eller igennem Tiender, samt at denne Beskatning indrettes saaledes, at den kan danne Grundlaget for en Statsstat“. Sagen kom ikke til 2den Behandling.

I Samlingen 1872—73 forelagde Indenrigsminister Jonnesbech et Lovforslag „om den personlige Kommuneskat m. v.“ Efter dette Forslag skulde den personlige Kommuneskat være ens i alle Landets Kommuner, saavel i Kjøbenhavn som i Købstæderne og paa Landet, og den skulde være en ren Indtægtsstat. Den skulde paahvile dels dem, der havde fast Ophold i Kommunen, dels dem, der havde Næring, Embede, fast Ejendom el. desl. i Kommunen. Den,

der havde Næring m. v. i en eller flere Kommuner her i Riget og tillige fast Ophold i andre, skulde i Næringskommunen beskattes af Halvdelen af sin Næringsindtægt, medens den anden Halvdel af hans Næringsindtægt skulde inddrages under hans Beskatning i Opholdskommunen. Interessentskaber, Aktieselskaber, Sparekasser, Stiftelser og andre juridiske Personer skulde være skattepligtige efter samme Regler som fysiske Personer, for saa vidt de havde Indtægter, der ikke tilfaldt Personer, som havde skattepligtigt Ophold her i Riget. Opgørelsen af de skattepligtiges Indtægt og Affattelsen af Skatteligningen skulde foretages i Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne af Ligningskommissioner, paa Landet af Sogneraadene. — I Anmærningerne til Lovforslaget bemærkedes det, at de kommunale Hartkornsskatter burde sættes til et fast, uforanderligt Beløb, men at en saadan Bestemmelse laa uden for dette Lovforslags Omraade. — Et Udvalg blev nedsat den 28de Februar 1873, men naaede ikke at afgive Betænkning.

I 1879—80 indbragte Bøjfen, H. Hansen og A. Nielsen et Lovforslag om den mellemkommunale Beskatning m. v. Dette Forslag adskiller sig fra de tidligere Forslag navnlig deri, at medens disse tillode en Kommune direkte at beskatte en Person, som havde Ophold andetsteds, af de Indtægter, han af faste Kilder havde i Kommunen, bestemte det ny Forslag, at Skatteansættelsen skulde ske helt i Opholdskommunen, og at Skatten derpaa skulde fordeles. Over dette Lovforslag, som indbragtes den 20de Oktober 1879, afgaves Udvalgsbetænkning den 20de Juni 1880. Udvalgets Flertal erklærede heri, at det ikke kunde tiltrøede denne Tanke, fordi dens Gennemførelse, foruden adskillige praktiske Ulemper, vilde medføre, at den Del af Skatten, som tilfaldt Ikke-Opholdskommunen, hverken kom til at staa i Forhold til denne Kommunes Behov eller til de øvrige derboende Skattehverses Skat. Man opstillede derfor et nyt Forslag, væsentlig bygget paa Jonnesbechs Forslag fra 1872—73, dog bl. a. med den Forandring, at Skatteansættelserne uden for Kjøbenhavn fremdeles